

Ας μην αφήνουμε την λύπη, πάντως, να μας κυριεύει τόσο

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Φωτο:kostasxan.blogspot.com

Αξιολύπητοι, βλέπεις, είναι οι αμαρτωλοί, έστω κι αν κανένας δεν τους κατηγορεί. Αξιοζήλευτοι, απεναντίας, είναι οι ενάρετοι, έστω κι αν ο κόσμος όλος τους κατατρέχει. Γιατί, όταν η συνείδηση ενός ανθρώπου είναι ήσυχη, όσες τρικυμίες κι αν ξεσηκώνονται εναντίον του, αυτός θα βρίσκεται πάντα σε λιμάνι γαλήνιο. Όταν, όμως, η συνείδησή του είναι παραγμένη, ακόμη κι αν όλα του έρχονται ευνοϊκά, θα βασανίζεται, σαν τον ναυαγό στη φουρτουνιασμένη θάλασσα.

Αλλά και με την πέψη των τροφών, τί συμβαίνει; Όταν το στομάχι μας είναι γερό, όσο δύσπεπτο φαγητό κι αν τρώμε, το χωνεύουμε ομαλά, δίχως να ταλαιπωρούμαστε από βαρυστομαχιά, ξυνίλες ή καούρες. Όταν, όμως, το στομάχι μας έχει κάποια βλάβη, και την πιο εύπεπτη τροφή αν του προσφέρουμε, τη δέχεται με δυσκολία, σαν να είναι η πιο βαρειά.

Τί εννοώ με όλα αυτά; Ότι η ψυχή που υποφέρει από λύπη και αθυμία, δεν μπορεί ούτε απ' όσα της λες να ωφεληθεί ούτε κάτι ωφέλιμο να πει. Όπως ένα πυκνό

σύννεφο, που σκεπάζει τον ήλιο, εμποδίζει τις ακτίνες του να φθάσουν στη γη, έτσι και η λύπη, που σαν άλλο σύννεφο σκεπάζει την ψυχή, δεν αφήνει τις ακτίνες της λογικής να την φωτίσουν. Γι' αυτό ο υπερβολικά λυπημένος άνθρωπος συνήθως είτε παραλογίζεται είτε βυθίζεται σε σιωπή. Μα και οι άλλοι, που τον βλέπουν, προτιμούν κι αυτοί να σωπάσουν. Θυμάστε τους τρεις φίλους του Ιώβ; Όταν τον αντίκρισαν γεμάτο πληγές και καθισμένο πάνω στην κοπριά, ξέσπασαν σε κλάματα και ξέσκισαν τα ρούχα τους. Έπειτα έμειναν μαζί του επτά μερόνυχτα, αλλά, βλέποντας πόσο μεγάλος ήταν ο πόνος του, κανένας τους δεν άνοιξε το στόμα του για να μιλήσει. Γνώριζαν καλά, βλέπεις, ότι, γι' αυτούς που υποφέρουν, τίποτα δεν υπάρχει καλύτερο από την ησυχία και την σιωπή (Ιώβ 2:11-13).

Ας μην αφήνουμε την λύπη, πάντως, να μας κυριεύει τόσο, ώστε να μας οδηγεί σε παράλογες ενέργειες είτε σε αδιάκριτη εσωστρέφεια. Μας βρήκε ένας πειρασμός, μια δοκιμασία, μια συμφορά; Ο Θεός, που παραχώρησε τον πειρασμό, γνωρίζει και πότε πρέπει να λήξει. Αυτός, ως παντοδύναμος, μπορεί να μας απαλλάξει από κάθε κακό, όταν έρθει η κατάλληλη ώρα, προπαντός όταν μετανοήσουμε για τις αμαρτίες μας και επιστρέψουμε κοντά Του.

Αγιος Ιωάννης ο χρυσόστομος

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr